

vist den Mening om denne Sag, at den Vej, som Toldkommissionen i 1895—96 var kommen ind paa, og som førte til, at baade Venstre og Højre i denne Kommission i saa stor Udstrækning bleve enige om saa mange Toldsatser, som de bleve, vil være den rette, naar vi senere hen komme til at forhandle dette Spørgsmaal. Jeg mener, at havde enkelte Medlemmers Ensidighed i denne Kommission ikke foranlediget, at der ikke opnaaedes Enighed om et endnu større Antal Positioner, vilde man i alt væsentlig i denne Kommission være bleven enig om Beskyttelsessatserne. Hvorledes man vil komme til at stille sig til de saakaldte finansielle Satser, lader sig ikke forudsige, idet dette afhænger af den finansielle Stilling, hvori man befinder sig i det givne Øjeblik, da denne Sag kan antages at blive ført igennem. Hvorvidt en saadan Stilling til Sagen som den, Toldkommissionen indtog, vil være mulig i Fremtiden, lader sig jo ikke med Sikkerhed sige. Der er kun et, der med Sikkerhed kan siges, det er, at Statsudgifterne i Almindelighed paa alle de civile Ministeriers Budgetter i de senere forløbne Aar ere stegne ganske overordentligt. Udgifterne ere, hvad de ordinære angaar, formentlig i den Grad faste, at det ikke vil være let at komme bort derfra eller at komme til nogen som helst Nedgang. Snarere kunne vi, som Finansministeren ogsaa oplyste om, have Udsigt til at komme til en Forhøjelse af Udgifterne paa de civile Ministeriers Budgetter — de militære lader jeg ganske uomtalte. Derfor mener jeg, at vi, naar vi tale om dette Spørgsmaal, og navnlig naar vi optræde som vejledende overfor Befolkningen i Landet, ere opfordrede til at tage ædrueligt paa denne Sag. Jeg anser det for forkasteligt, fra hvilken Side det end sker, og om hvilke Hovedspørgsmaal i Toldlovgivningen det end drejer sig, at fortsætte en Agitation omkring i Landet, som fører til, at man vildleder Befolkningen. Det vil besværliggøre Løsningen af dette Spørgsmaal, naar vi en Gang komme til den, og det gavner ikke i Øjeblikket.

Som allerede antydet tror jeg ikke, vi kunne komme til en væsentlig Reduktion i Beskyttelsessatserne paa en saadan Maade, at Statens Indtægter forringes, ej heller tror jeg, at det kan ske overfor de finansielle Satser. Den højtærede Finansminister har herom udtalt, at hvis man gaar til en Toldrevision, der fører til væsentlig Nedgang i Indtægterne, maa man

ogsaa være belavet paa at gaa til Forhøjelse af anden Beskatning; dette turde være utvivlsomt; da kommer det Spørgsmaal altsaa for, hvilken anden Beskatning der kan være Tale om. Fra en Side har man i sin Tid villet bygge paa en forøget Luksusbeskatning og Spiritusbeskatning. Noget kunde der vel nok indvindes ad disse Veje; men ganske bortset fra den meget urimelige Tale, der ofte er ført om Fattigmands Snaps, mener jeg dog, efter de Overvejelser, jeg har kunnet skænke det Spørgsmaal, at betydelige Statsindtægter ad den Vej ud over det, vi allerede faa, neppe ville kunne ventes. Man vil neppe kunne paaregne meget til Erstatning for Nedgangen i de almindelige Toldindtægter.

Skulle vi altsaa gaa til Forhøjelse af en anden Skat, ser jeg ikke, at der ligger andet nærmere end at gaa til en Forhøjelse af den direkte Beskatning, som vi have ændret i det sidste Aars Tid. Det er navnlig om dette, at jeg vil gentage, hvad jeg sagde forgangen Dag, at jeg betragter det som værende en ret farlig Sag. Vi høre nok undertiden sige fra en enkelt Side, at man kan forhøje Skalaen og komme til at ramme de større Indtægter noget mere end hidtil; men jeg tror ikke, det vil forslaa meget, selv om man blev enig om at gaa den Vej, hvad jeg tvivler paa, man bliver. Jeg tror ikke, at Antallet af virkelig store Skatteydere i vort Land er saa betydeligt, at derigennem kunde naas en betydelig Indtægtsforøgelse til Fordel for Statskassen. Skal man naa til en væsentlig Indtægtsforøgelse gennem den direkte Beskatning, maa man skride til en Forhøjelse af denne af en saadan Natur, at man kommer til at ramme den store Middelstand i Byerne og Bondestanden paa Landet, og her er det netop, at jeg nærer Frygt for, at man vil naa til en langt mere uretfærdig Beskatning end den, vi have nu gennem vor Toldbeskatning, saaledes som den virker for Tiden, og derfor udtalte jeg mig advarende imod at vente, at det vilde være den rette Vej at gaa. Som jeg sagde forleden, vilde man udsætte sig for ganske anderledes langt virksommere Klager over Beskatningen end dem, vi maa høre i dette Øjeblik.

De Beklagelser, vi høre i dette Øjeblik, skrive sig enten fra fejlagtig Anvendelse af Loven, eller de ere i alt Fald af et saadant mindre Omfang, at de med Tiden utvivlsomt let ville kunne rettes. Det er jo nemlig en Kendsgerning, som vi alle ere bekendte med, at foretage vi Æn-